

1.

Dyž si já zazpívám
ej, na hoře, na skale
učuje ňa milý
ej zrovna do maštale.

Milý do maštale,
ej tatíček v okénku:
Poslúchaj, tatíčku,
ej moju frajérenku.

Šak já ju poslúchám,
ej aľe nevím kerá?
Šak je to, tatíčku,
ej frajérenka moja.

2.

Stoličko dubová,
ej dybys byla moja,
daľa bych ťa okut
ej železem dokoľa.

Železem dokoľa,
ej modrú barvú barvit,
aby šohaj věděl
ej kady k nám má chodit.

3.

Nechod' k nám, šohajku,
ej přes vrchy, doliny,
bude ti chodníček
ej bude ti darebný.

Dybych já to věděl,
ej že bude darebný,
dál bych kříž napísat
ej nad vašima dvermi.

Křížek nade dvermi,
ej nad okno kolečko,
zostávaj tu z Bohem
ej falešné srdečko.

227.

Z Víškovca u St. Hrozenkova.

Velmi zdlouhavě a táhle.

Kedz si já za - zpívám na vr - chu na ska - le, ve - ru ma po -

ču - je šo - haj do ma - šta - le.

Kedz si já zazpívám,
na vrchu na skale,
veru ma počuje
šohaj do maštale.

Trebár by ma poznal
po mém tenkém hlase,
aľe ma něpozná
po červeném páse.